

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ - ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ

Η ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΧΑΣΑΠΗ

Α.Π.Παν.

ΑΝΟΙΚΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

23/10/2016 / ΠΑΝΑΚΑΡΔΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ

Στην προηγούμενη εκδήλωση του «Ανοικτού Πνευματικού Πανεπιστημίου» αναφερθήκαμε σε 5 Εσωτερικούς Φιλοσόφους, Έλληνες που έζησαν τον περασμένο αιώνα. Από την ανάλυση της ζωής και του Έργου τους, συμπεραίνεται ότι όλοι ήσαν Ελληνολάτρες και Χριστιανοί και του Έργου που άφησαν είχε αυτούς τους δύο άξονες, «Ελληνισμό και Χριστιανισμό», Έργο Παγκόσμιο και Διαχρονικό.

Στη σημερινή παρουσίαση, θα αναλυθεί από τους αδελφούς το θέμα του Ελληνισμού και του Χριστιανισμού, που, κατά την γνώμη μας, αφορά ολόκληρη την πνευματική ανάπτυξη της ανθρωπότητας και τον πολιτισμό της, Παρόντος και Μέλλοντος.

Αποφασίσαμε σήμερα, σαν συμβολή μας στο θέμα αυτό, να παρουσιάσουμε την ζωή και το έργο ενός άλλου Έλληνα και Χριστιανού, που στις ημέρες μας έγινε, παγκόσμια, γνωστός ως ΑΣΤΡΟΝΟΜΟΣ ενώ η προσφορά του στον Ελληνοχριστιανισμό ήταν σημαντικότερη. Η ζωή και το έργο του Κωνσταντίνου Χασάπη, Μαθηματικού και Αστρονόμου παγκοσμίου κύρους, ανέδειξε αφ' ενός τις υπέρτατες γνώσεις των αρχαιοελλήνων, που αφορούσαν στην δομή του Σύμπαντος, αφ' ετέρου βεβαίωσε όχι μόνο την ιστορική ύπαρξη του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, υπολογίζοντας την ημερομηνία της γέννησης, της Σταύρωσης και της Ανάστασης Του, αλλά με το παράδειγμα και τις εργασίες του έδωσε νέα πνοή στο Χριστικό Έργο.

Αλλά ας αρχίσουμε με την σειρά :

«Ὅστις οὖν ταπεινώσῃ εαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τούτο, οὕτός ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν» (Μτ ιη' 4)

Με τούτο το ευαγγελικό εδάφιο θα μπορούσε να χαρακτηρίσει κανείς την ζωή και το έργο του Μεγάλου Διδασκάλου, αστρονόμου Κωνσταντίνου Χασάπη. Ταπεινή ανθρώπινη έκφραση ενός μεγάλου πνεύματος.

Γεννήθηκε στις 4 (17) Σεπτεμβρίου 1914 στη Βέροια , αλλά μεγάλωσε στον Αστακό, Αιτωλοακαρνανίας, όπου με στερήσεις της φτωχότερης οικογένειάς του τελείωσε το δημοτικό. Και ενώ το μέλλον διαγραφόταν αβέβαιο για τις περαιτέρω σπουδές του από την παντελή έλλειψη οικονομικών πόρων, τον γνωρίζει ο σιδηροδρομικός. Σταθμάρχης Εμμ. Σαββόπουλος και, σαν από μηχανής Θεός, αναλαμβάνει τα έξοδα της μόρφωσης του.

Ο νεαρός Χασάπης από φοιτητής ακόμη του Διδασκαλείου Ιωαννίνων έδειχνε ότι πρόκειται να εξελιχθεί σε επιφανή πνευματικόν άνδρα. Και η πόλη των Ιωαννίνων έχει την τιμή να είναι εκείνη, που όχι μόνο τον φιλοξένησε στο Διδασκαλείο της, αλλά και όπου αυτός έκανε την πρώτη του δημόσια εμφάνιση, την π ρ ώ τ η τ ο υ « α σ τ ρ ο ν ο μ ι κ ή »

διάλεξη, σε ηλικία μόλις 17 χρονών. Διότι ήδη είχα κατακτήσει την ψυχή του η Μούσα της Αστρονομίας και οι προσπάθειές του εστρέφοντο πλέον στην εκπλήρωση του ονείρου του : να γίνει αστρονόμος.

Ήταν όμως πεπρωμένο του να περάσει πολλές δοκιμασίες μέχρι να γίνει αστρονόμος. Θέλημα Θεού ίσως, για να αποδειχθεί η πραγματικά μεγάλη αξία του. Οικογενειάρχης από το 1938, αν και υποχρεωμένος να εργάζεται σαν δάσκαλος σ' ένα μικρό χωριό του Αργινίου, δε δίσταζε να φορτώνεται κάθε βράδυ το μικρό του τηλεσκόπιο και να ανεβαίνει μιάς ώρας δρόμο στο βουνό για να κάνει καλύτερες παρατηρήσεις. Αλλά και όταν μετατέθηκε στο Αργίνιο, στην επιθεώρηση εκπαίδευσης, συνέχισε τις παρατηρήσεις του στην Παπαστράτειο Σχολή. Επί πλέον, παίρνοντας και το απολυτήριο του Γυμνασίου, που τότε ήταν ανώτερο του Διδασκαλείου, έκανε το 1943 την εγγραφή του στο Μαθηματικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Αθηνών. Φυσικά δεν παρακολουθούσε τις παραδόσεις, εφ' όσον βρισκόταν στο Αργίνιο.

Αυτοδίδακτος λοιπόν αστρονόμος στέλνει τις παρατηρήσεις του στον διάσημο αστρονόμο Campbell, ο οποίος με επιστολή του προς το Αστεροσκοπείο Αθηνών ζήτησε να μάθει ποιος είναι ο εξάιτετος αυτός παρατηρητής. Η επιστολή αυτή ξύπνησε τους αρμόδιους και τον Ιανουάριο του 1946 ο νεαρός δάσκαλος – ερασιτέχνης αστρονόμος Χασάπης μετατίθεται στην Αθήνα και αποσπάται στον Αστρονομικό Σταθμό Πεντέλης, για να αρχίσει πια τη ζωή του ως «αστρονόμος Χασάπης».

Οι φοβερές συνθήκες διαβίωσης – χωρίς φως και νερό – στο ασκητικό ερημητήριο, που κατ' ευφημισμό λεγόταν «Αστρονομικός Σταθμός Πεντέλης», δεν έκαμψαν την αδάμαστη θέλησή του και το πάθος του για την αστρονομία. Με την συμπαράσταση της αφανούς ηρωικής συντρόφου του Ισμήνης, όχι μόνο υπερνικά τις δυσκολίες, αλλά έρχεται και 3 φορές παγκοσμίως πρώτος στις παρατηρήσεις μεταβλητών αστερών, υπό του Αστεροσκοπείου του Χάρβαρντ και των Αστεροσκοπειών Ζυρίχης και Κωνσταντινουπόλεως.

Διάσημος παρατηρητής, δεν περιορίζει την δραστηριότητά του μόνο στην καθαρή επιστήμη. Η προσφορά του προς το κοινό έχει ήδη αρχίσει. Γράφει τα αστρονομικά άρθρα στην εγκυκλοπαίδεια «Ήλιος», δίνει άρθρα του στις εφημερίδες, κάνει διαλέξεις.

Η πρώτη του όμως εμφάνιση ως αστρονόμου – συγγραφέως είχε γίνει πολύ πριν αναγνωρισθεί η αξία του, το 1935, με την έκδοση του βιβλίου του «*Η Ζωή επί του πλανήτη Άρεως*». (140 σελίδες). Η αξιολόγηση αυτού του έργου του μπορεί να γίνει κατευθείαν από τα γραφόμενά του στον πρόλογο : «.. Εκ των ανωτέρω, γίνεται κατάδηλον ποίον κενόν έρχεται να καλύψει το παρόν έργον εις την Ελληνικήν Βιβλιογραφίαν. Διότι και ελάχιστα - ίσως ούτε περισσότερα των 5-6 - είναι τα Αστρονομικά Ελληνικά συγγράμματα, αλλ' ουδέν όμως υπάρχει σχετικώς και ειδικώς με τον πλανήτην Άρην...»

Το 1957 εξεδόθη η «*Σύγχρονος Εκλαϊκευμένη Αστρονομία*» του (840 σελίδες), έργο – όπως ο ίδιος λέει – «προοριζόμενον δια το ευρύ αναγνωστικόν κοινόν, δια τον Ελληνικόν Λαόν, δια τον Οποίον το έγραψα και εις τον Οποίον το αφιερώ». Ακόμη και τώρα το βιβλίο αυτό αποτελεί αστρονομικό ευαγγέλιο. Το βιβλίο του παρέχει τις γνώσεις που κάθε αστρονόμος ερασιτέχνης ή επαγγελματίας πρέπει οπωσδήποτε να κατέχει.

Περίληψη ουσιαστικά της Λαϊκής Αστρονομίας του είναι και η νέα γυμνασιακή Κοσμογραφία (Δ. Ξωτσάκη – Κ. Χασάπη).

Ο Χασάπης όμως δεν περιορίσθηκε στην παρουσίαση της σύγχρονης αστρονομίας. Οξυδερκής μελετητής των αρχαίων κειμένων τον Μάιο του 1964 κάνει ανακοίνωση στο Συνέδριο των Ελλήνων Μαθηματικών (Θες/νίκη) με θέμα : «*Οι Ορφικοί Ύμνοι και η αστρονομία κατά την Β' χιλιετηρίδα π.Χ.*»

Η συμβολή αυτού του έργου στην αποκατάσταση της αλήθειας σχετικά με την Αρχαία Ελληνική Αστρονομία, είναι τεράστια. Διότι με τον χαρακτηριστικό του τρόπο της λεπτομερούς εξέτασης των δεδομένων, της κριτικής ερμηνείας τους και σύνθεσής τους διά εξαγωγή συμπερασμάτων, ο Χασάπης αποδεικνύει : α) ότι οι «Ορφικοί Ύμνοι» συνετέθησαν

περί το 1600 π.Χ., ασχέτως αν η καταγραφή τους έγινε τον 6^ο π.Χ. αιώνα και β) ότι οι Ορφικοί φιλόσοφοι είχαν συλλάβει την ηλιοκεντρική ιδέα, από αυτούς δε την παρέλαβαν Πυθαγόρειοι και ο Αρίσταρχος.

Επί πλέον αποδεικνύει, ότι οι Ορφικοί γνώριζαν : την σφαιρικότητα και την περιστροφή της γης, τις «ζώνες» της γης. Ότι η γη κατέχει το κέντρο της ουράνιας σφαίρας, ο άξονας της οποίας ταυτίζεται με τον άξονα περιστροφής της γης. Δίδασκαν το ισόχρονο της περιστροφής της γης και της ουράνιας σφαίρας. 3000 χρόνια προ του Νεύτωνα είχαν αποδεχθεί τον ήλιο σαν ελκτικό κέντρο περί το οποίο η γη περιστρέφεται ορίζοντας την εκλειπτική. Γνώριζαν το σφαιρικό σχήμα του ουρανού και τους δύο πρώτους νόμους της κίνησης της ουράνιας σφαίρας. Διέκριναν τους αστέρες σε «πυρόνεντας» και πλανήτες , δίνοντας του μάλιστα τα σημερινά του ονόματα. Εισηγάγαν τον Ζωδιακό καθώρισαν την εκλειπτική, ανέπτυξαν την αστρολογία, Καθώρισαν την διάρκεια κάθε εποχής. Εγνώριζαν που οφείλονται το ουράνιο φως, το λυκαυγές και το λυκόφως. Εισηγάγαν την έννοια του αιθέρα, πληρούντος τον χώρο πέραν της γηΐνης ατμόσφαιρας. Γνώριζαν την ύπαρξη βουνών πάνω στην Σελήνη. Χρησιμοποιούσαν σεληνιακό ημερολόγιο. Τέλος δε, **ότι όλα τα φαινόμενα κυβερνώνται από τον Παγκόσμιο Νόμο, που διέπει τα πάντα στον ουρανό και την γη.** Από δε τα «Λιθικά (ομάδα Ορφικών κειμένων) προκύπτει ότι εγνώριζαν και τους φακούς.

Από όλα αυτά συμπεραίνει : α) ότι η αληθινή επιστημονική αστρονομία θεμελιώθηκε στον Ελλαδικό χώρο περί τα μέσα τουλάχιστον της 7^{ης} χιλιετηρίδας π.Χ. και έφθασε στη μεγάλη ακμή της περί το 1600 π.Χ. με τους Ορφικούς και β) ότι καταρρέουν οι θεωρίες περί αγνώστων «προελληνικών» φυλών στον Ελλαδικό χώρο πριν από την κάθοδο των Δωριέων (περίπου 1100 π.Χ.)

Συνεπώς, με το έργο του αυτό ο αείμνηστος Διδάσκαλος προσφέρει αληθινές «εθνικές υπηρεσίες» - εκτός των επιστημονικών – διότι, όπως ο ίδιος γράφει στο τέλος του βιβλίου του : «εις τούτο, όχι δευτερευόντως απεβλέψαμεν : Να δείξωμεν τον αληθή πνευματικόν πολιτισμόν των μακρινών Ελλήνων προγόνων μας και να αποκαταστείωμεν τούτους εις την πατρίδα των, την Ελλάδα, από την οποίαν, επ' αρκετόν τους εξετόπισαν οι δήθεν «Προέλληνες» του παρελθόντος και οι δήθεν «φιλέλληνες» ερευνηταί του παρόντος».

Η μελέτη αυτή χαρακτηρίστηκε από Διεθνείς Αστρονόμους ως πολύτιμη, ο διαπρεπής δε Ρώσος Αστρονόμος P.G. Kulikovskij ανακοίνωσε ότι θα περιληφθεί στην υπό σύνταξη «Γενική Ιστορία της Αστρονομίας», που θα εκδοθεί υπό την αιγίδα της Διεθνούς Αστρονομικής Ενώσεως και της Διεθνούς Ενώσεως Ιστορίας των Φυσικών Επιστημών.

Αλλά το πολύτιμο επιστημονικό έργο του Μεγάλου Διδασκάλου δεν σταματά εδώ. Η «σφραγίδα της δωρεάς» που έφερε, τον οδήγησε σε νέους δρόμους ερεύνης. Αληθινός πιστός Χριστιανός, αγνός δούλος του Θεού, ο Χασάπης συμφιλίωσε την επιστημονική με την θεολογική έρευνα των Ευαγγελίων.

Το 1970 εξεδόθη το βιβλίο του «Ο Αστήρ της Βηθλεέμ», όπου προσδιορίζει αστρονομικώς τον χρόνο της Γεννήσεως του Ιησού Χριστού. Με βάση ιστορικές και αστρονομικές παρατηρήσεις και, έχοντας ως βάση ότι ο «Αστήρ», που είχαν παρατηρήσει οι «Μάγοι», 2 έτη προ της Γεννήσεως και τις κινήσεις του (περιγράφεται στον Ματθαίο) ήταν η μεγάλη συγκέντρωση των πλανητών περί την διαχωριστική γραμμή των ζωδίων Ιχθύος – Κριού, που σημειώθηκε στις 13-19 Απριλίου του 6 π.Χ. συνεπέρανε – επιστημονικά – ότι η ημερομηνία Γεννήσεως του Σωτήρος έπρεπε να είναι η 6^η ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ του 5 π.Χ. Επομένως, η σύλληψη (Ευαγγελισμός της Θεοτόκου) συνέβη στις 6 Μαρτίου του 5 π.Χ., η σύλληψη του Ιωάννου του Βαπτιστού (6 μήνες νωρίτερον) τον Οκτώβριο του 6 π.Χ. Οι ιστορικές και αστρονομικές παρατηρήσεις αλληλοαποδεικνύονται.

Το έργο του «Προσδιορισμός του χρόνου Αναστάσεως του Ιησού Χριστού» προσδιορίζει ότι ο Κύριος σταυρώθηκε την Παρασκευή (παραμονή του Εβραϊκού Πάσχα) 7 Απριλίου και αναστήθηκε (όρθρου βαθέως) την Κυριακή 9 Απριλίου του 30 μ.Χ.

Η προσωπικότητα του Κ. Χασάπη συνέβαλε τα μέγιστα δια την υλοποίηση της πρώτης συνάντησης , μετά 600 χρόνια περίπου, του Ελληνορθόδοξου Πατριάρχου Αθηναγόρα με τον Πάπα και την ίδρυση του Παγκόσμιου Συμβουλίου Εκκλησιών στην Γενεύη. Παρευρέθη εκεί ως επιστημονικός σύμβουλος του Οικουμενικού Πατριαρχείου, έχοντας κατακτήσει και την εμπιστοσύνη του Πάπα.

Κατά τους 3 τελευταίους μήνες της ζωής του, στο πλαίσιο της επιστημονικής συνεργασίας του με το Ίδρυμα Ευγενίδου, έγραψε μίαν «*Ουρανογραφία*» και τον νεώτερο «*Πλανήτη Άρη*».

Ως Χριστιανός, ο Κωνσταντίνος Χασάπης έδρασε και έγραψε πολλά κείμενα με Εσωτερικό Χριστιανικό περιεχόμενο. Μεταξύ αυτών διακρίνουμε :

1. Ανάλυση του Ευαγγελίου του Ιωάννου του Θεολόγου. Εσκόπευε να κλείσει τον κύκλο με την ανάλυση όλων των Ευαγγελίων των 4 Αποστόλων. Όμως μόνο το πρώτο ετελείωσε.

2. Ανάλυση της Κυριακής Προσευχής (Πάτερ Ημών)

Η ανάλυση αυτή που ευρέθη σε δακτυλογραφημένη μορφή από το αρχείο του, διατίθεται σε τυχόν ενδιαφερόμενους από τον ομιλούντα.

Τελειώνοντας αυτήν την παρουσίαση του Διδασκάλου, θα θέλαμε να αναφερθούμε και στην, εν γένει, προσωπικότητά του.

“Άνθρωπος που «ακτινοβολούσε» κυριολεκτικά κι αποτελούσε μαγνήτη για τον Κόσμο. Μέγας Διδάσκαλος με όλη τη σημασία της λέξεως, δεν παρέλειψε ποτέ παρά τις πολλές ασχολίες και εις βάρος της υγείας του να προσφέρει τον εαυτό του στους συνανθρώπους του με τις αξεπέραστες σε επιστημονικότητα και γλαφυρότητα διαλέξεις του, με σκοπό να μας καθοδηγήσει στην Αλήθεια. Ο κόσμος, νοιώθοντας την αγνή πνευματική προσφορά του, έτρεχε αυθόρμητα κοντά του πλημμυρίζοντας τις αίθουσες, όπου κι αν αυτός εμφανιζόταν. Αγνός σαν «παιδίον», με απέραντη Αγάπη και Σοφία, έκρυβε με την απλότητα και καλοσυνάτη ταπεινότητά του την «Σφραγίδα της Θείας Δωρεάς». Γι’ αυτό και θα περάσουν ακόμα πολλά χρόνια μέχρι να έλθουν στον φως όλα τα έργα του και αντιληφθούν πραγματικά οι άνθρωποι πόσο μεγάλος ήταν ο Κ ω ν σ τ α ν τ ί ν ο ς Χ α σ ά π η ς.

Όλη του τη ζωή προσπάθησε να εκχριστιανίσει σε βάθος, με αρχές και αξίες, τους Έλληνες και να εξελληνίσει όλους τους Χριστιανούς. Μας ήθελε ιεραπόστολους γι’ αυτούς τους 2 σκοπούς.

«Γρηγορείτε, οι καιροί ου μενετοί» , «ου γαρ έχομεν ώδε μένουσαν πόλιν αλλά την μέλλουσαν αναζητούμεν» ήταν οι προσφιλείς του εκφράσεις.

Μας έφυγε στις 10 Ιουλίου 1972, γαλήνιος, με την απέραντη πίστη του στον Θεό και έχοντας τελειώσει το Έργο του εδώ.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

«Κώστας Χασάπης»

Ομηρική η παράδοση των σωστών χαρακτηρισμών. Τα μαθηματικά της ψυχογραφίας, που τα αναβάπτισε στα νερά της ταπεινοφροσύνης η φωνή του Κυρίου, μετασχηματίζοντας τον κόσμο των ηρώων στον κόσμο των μαρτύρων για να ξεπηδήσει από την σύνθεσή του ο Χριστιανικός Ελληνισμός, που το απόφιο μέρος του φάσματός του οροθέτησαν ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός και ο Κατσαντώνης, γνήσια τέκνα μιας βουνίσιας απεραντοσύνης, όπου η δυσκολία και η ποικιλία αναπληρώνουν την έκταση και υποβάλλουν την έξαρση.

Είχε λείψει ο βουνίσιος αδελφός τους – ορμή του ανέμου, ματιά αϊτού, σκέψη κρυστάλλινη σαν της πηγής τα νερά και κοφτερή σαν τις πέτρες του τόπου, λεβεντιά έλατου, λιτότητα και περπατησιά τσοπάνη, πίστη και αγάπη και λόγος Κοσμά, «σπαθί» Κατσαντώνη – που θα ανακήρυσσαν οι πανέλληνες σαν Απόστολο της Αστρονομίας, της επιστήμης που ενώνει Ουρανό και Γη. Μα ήρθε αυτός με τον Κώστα Χασάπη, από τις ίδιες στράτες, από τα ίδια βουνά, με του Κοσμά την ασκητική φτώχεια και τον θεόπνευστο διδακτικό λόγο.

Ανεπανάληπτος ο παρατηρητής του ουρανού Κώστας Χασάπης, το τηλεσκόπιο του χωριού και μοναδική περιουσία του φτωχού δασκάλου ΘΑ αποσπάσει το παγκόσμιο ρεκόρ για τους μεταβλητούς αστέρες. Θα έχει άλλη μια φορά νικήσει η ξιφολόγχη του τσολιά την πάνοπλη Ευρώπη, όπως τότε, στα βουνά της Βορείου Ηπείρου, ικανοποιώντας και τις ψυχές των καπεταναίων των δημοτικών τραγουδιών Χασαπαίων.

Ρηξικέλευθος ο ερευνητής – μαθηματικός – αστρονόμος Κώστας Χασάπης, που θα ανακαλύψει τη γνώση του ηλιοκεντρικού συστήματος πίσω από του Ορφικούς ύμνους. Από τις συγκλονιστικότερες παγκόσμιες ανακαλύψεις.

Φωτοδότης ο δάσκαλος της αστρονομίας Κώστας Χασάπης, εδώ ταίριαζε «και το σκότος εγένετο φως»...

Και όμως. Ο Χασάπης παρατηρητής, μαθηματικός, ιστορικός, ερευνητής και δάσκαλος δεν ήταν παρά τα «θεωρήματα» και «πορίσματα» για τον άνδρα. Το βασικό «αξίωμα» από το οποίο όλ' αυτά βγαίνουν σαν αναγκαίες συνέπειες ήταν ο Χασάπης, Απόστολος της Αστρονομίας, Απόστολος της Επιστήμης. Ίδιος Κοσμάς Αιτωλός, με την ίδια πίστη στο Χριστό, την ίδια αγάπη για τον άνθρωπο, την ίδια πνοή του Θεού μέσα του και μόνο διαφορετικό το προς παρουσίαση αντικείμενο. Απόστολος της Αστρονομίας γεννήθηκε, εθναπόστολο της Αστρονομίας τον κατάταξε η μ' εσωτερική χαρά μαρτυρική και τελικά αυτοθυσιαστική πορεία του, Αστρονόμου του Έθνους τον ανακήρυξε η κοινή συνείδηση.

Σ' αυτόν που αγάπησε τους συνανθρώπους του σα να ήταν όλοι αδέρφια του, στον Κώστα Χασάπη, που ήξερε μόνο να δίνει – του Αποστόλου διακριτικό γνώρισμα – αρμόζει το επιτύμβιο : «Ένας Άνθρωπος μέσα στην ζούγκλα»

* Ο Σπύρος Ζερβός υπήρξε καθηγητής Πανεπιστημίου και μέγας Μαθηματικός, με συνείδηση της Ελληνικότητάς του. Αν και μεταγενέστερος του Κων/νου Χασάπη, αναγνώρισε την προσωπικότητα του και αφιέρωσε αυτό το σημείωμα, που αναδεικνύει και τον Αστρονόμο αλλά και τον γράφοντα.

Λάζαρος Παπαγεωργίου
Τηλ. 6944 344 450